

فَلَا تَتَبَعُوا الْهُوَيْ أَنْ تَعِدُّوا

دادنامه آرای هیات عمومی

taxhesaban.ir

کلاسه پرونده:
9801886 - 9901227

شاكى:
آقاي بهمن زيردست

موضوع:
ابطال -1 يك عبارت از جزء (ب) بند 4 بخشنامه شماره 1384.7.27-13530 رئيس سازمان امور مالياتي کشور-2 بند 2 نامه شماره 1396.11.10-232.19357 مدير كل دفتر فني و حسابرسی مالياتي سازمان امور مالياتي کشور

تاریخ رأی:
دوشنبه 18 اسفند 1399

شماره دادنامه:
1805 - 1804

بسم الله الرحمن الرحيم
شماره دادنامه : 1804 - 1805
تاریخ دادنامه : 1399/11/18
شماره پرونده: 9801886 - 9901227
مراجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
شاكى: آقاي بهمن زيردست

موضوع شکایت و خواسته: ابطال -1 يك عبارت از جزء (ب) بند 4 بخشنامه شماره 1384.7.27-13530 رئيس سازمان امور مالياتي کشور-2 بند 2 نامه شماره 1396.11.10-232.19357 مدير كل دفتر فني و حسابرسی مالياتي سازمان امور مالياتي کشور
گردش کار: شاكى به موجب دادخواست هايي جداگانه ابطال يك عبارت از جزء (ب) بند 4 بخشنامه شماره 1384.7.27-13530 رئيس سازمان امور مالياتي کشور و بند 2 نامه شماره 1396.11.10-232.19357 مدير كل دفتر فني و حسابرسی مالياتي سازمان امور مالياتي کشور را خواستار شده و درجهت تبيين خواسته اعلام كرده است که:

"الف) شرح دادخواست برای ابطال يك عبارت از جزء (ب) بند) بخشنامه شماره 1384.7.27-13530 رئيس سازمان امور مالياتي کشور
رباست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام، ضمن تقديم بخشنامه مذكور، به استحضار می رساند، در جزء (ب) بخشنامه آمده که «چون در ماده 57 موعدی برای تسليم اظهارنامه مخصوص این ماده معین نشد، موعدی در هر مرحله از مراحل تشخيص و حل اختلاف و وصول و اجرا می تواند با تسليم اظهارنامه مذکور تقاضای اعطای تسهیلات موضوع این ماده را بنماید و واحدهای مالياتي مadam که خلاف اظهارات موعد ثابت نشده ، ملزم به قبول مندرجات اظهارنامه تسليمي می باشند» در حالیکه ماده 57 قانون مالیات های مستقیم، از جمله مواد فصل اول از باب سوم این قانون بوده، موعد تسليم اظهارنامه مؤديان موضوع این قانون در ماده 80 قانون مالرالذکر به اين شرح تعيين شده است: «مؤديان موضع اين فصل مکاف اند اظهارنامه مالياتي خود را روی نمونه اي که از طرف سازمان امور مالياتي کشور تهيه و در دسترس آنها قرار مي گيرد، تنظيم و در مورد حق و اگذاري محل و نيز مؤديان موضوع ماده 74 اين قانون تا سی روز پس از انجام معامله و در سایر موارد تا آخر تيرماه سال بعد به انضمام مدارك مربوط به اداره امور مالياتي محل وقوع ملک تسليم و ماليات متعلق را طبق مقررات پرداخت نمایند.» لذا با توجه به شمول عبارت «سایر موارد» به مؤديان موضوع ماده 57 قانون ماليانهای مستقیم، اين حکم که موعدی برای تسليم اظهارنامه شان تعیین نشده نادرست و خلاف قانون است. چرا که قانونگذار برای هر الزام به تسليم اظهارنامه مالياتي، موعدی را مقرر نموده، مؤديان نيز قانوناً ملزم به رعایت اين مواعيد قانوني هستند. در پيان عريضم با توجه به مقایيرت فراز نقل شده از بخشنامه مورد اعتراض با ماده 80 قانون ماليات هاي مستقیم و خارج از حدود اختیارات بودن حكمي که طي آن درخصوص قانون مقرر شده، از آن مقام عالي درخواست ابطال عبارت که عيناً از جزء (ب) بند 4 بخشنامه مورد اعتراض نقل شد را دارم.

ب) شرح دادخواست برای ابطال بند 2 نامه شماره 1396.11.10-232.19357 مدير كل دفتر فني و حسابرسی مالياتي سازمان امور مالياتي کشور
رباست محترم دیوان عدالت اداري

با سلام و احترام، ضمن تقدیم نامه مذکور، به استحضار می رساند، در بند دوم نامه آمده که «طبق جزء (ب) بند 4 این بخشنامه چون در ماده 57 موعدی برای تسلیم اظهارنامه مخصوص این ماده معین نشده، مؤیدی در هر مرحله از مراحل تشخیص و حل اختلاف و وصول اجرا می تواند با تسلیم اظهارنامه مذکور تقاضای اعطای تسهیلات موضوع این ماده را نماید و واحدهای مالیاتی مادام که خلاف اظهارات مؤیدی ثابت نشده، ملزم به قبول مندرجات اظهارنامه تسلیمی می باشدند. لذا با توجه به مسواره فوق، به نظر این دفتر برای تسلیم اظهارنامه مخصوص ماده 57 قانون مالیات های مستقیم در قانون مندرجات اظهارنامه تسلیمی نشده است.» در حالیکه ماده 57 قانون مالیات های مستقیم، از جمله مواد فصل اول از باب سوم این قانون بوده، موعد تسلیم اظهارنامه مؤیدیان موضوع این فصل در ماده 80 قانون مارالذکر به این شرح تعیین شده است: «مؤیدیان موضوع این فصل مکلف اند اظهارنامه مالیاتی خود را روی نمونه ای که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و در دسترس آنها قرار می گیرد، تنظیم و در مورد حق واگذاری محل و نیز مؤیدیان موضوع ماده 74 این قانون تأثیر می کنند. امور مالیاتی کشور تهیه و در اضمام مدارک مربوط به اداره امور مالیاتی محل وقوع ملک تسلیم و مالیات متعلق را طبق مقررات پرداخت نمایند.» لذا با توجه به شمول عبارت سایر موارد «مؤیدیان موضوع ماده 57 قانون مالیاتی های مستقیم، این حکم که موعدی برای تسلیم اظهارنامه مالیاتی نشده نادرست و خلاف قانون است. چرا که قانونگذار برای هر الزام به تسلیم اظهارنامه مالیاتی، موعدی را مقرر نموده، مؤیدیان نیز قانوناً ملزم به رعایت این مواعدهای قانونی هستند. در پایان عرایضم با توجه به مغایرت فزار نقل شده از نامه مورد اختراض با ماده 80 قانون مالیات های مستقیم و خارج از حدود اختیارات بودن حکمی که طی آن در خصوص قانون مقرر شده، از آن مقام عالی درخواست ابطال بند شماره 2 از نامه مورد اختراض که عیناً نقل شد را دارم.»

متن مقرره های مورد شکایت به شرح زیر است:

"الف: جزء (ب) بند 4 بخشنامه شماره 1384.7.27-13530 رئیس سازمان امور مالیاتی کشور

-4- راجع به ماده 57

الف: ...

۶ موعدی برای تسلیم اظهارنامه مخصوص این ماده معین نشده، مویدی در هر مرحله از مراحل تشخیص و حل اختلاف و وصول و اجرا می تواند با تسلیم اظهارنامه مذکور تقاضای اعطای تسهیلات موضوع این ماده را نماید و واحدهای مالیاتی مادام که خلاف اظهارات مویدی ثابت نشده، ملزم به قبول مندرجات اظهارنامه تسلیمی می باشدند، ضمناً در مواردی که مویدی نیاز به اخذ گواهی انجام معامله داشته باشد، نیایستی صدور آن را موکول به اخذ تأییدیه از اداره امور مالیاتی محل سکونت او بنمایند.

ب: بند 2 نامه شماره 1396.11.10-232.19357 مدیر کل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور

۲- طبق جزء (ب) بند 4 این بخشنامه چون در ماده 57 موعدی برای تسلیم اظهارنامه مخصوص این ماده معین نشده، مؤیدی در هر مرحله از مراحل تشخیص و حل اختلاف و وصول و اجرا می تواند با تسلیم اظهارنامه مذکور تقاضای اعطای تسهیلات موضوع این ماده را نماید و واحدهای مالیاتی مادام که خلاف اظهارات مؤیدی ثابت نشده، ملزم به قبول مندرجات اظهارنامه تسلیمی می باشدند. لذا با توجه به موارد فوق، به نظر این دفتر برای تسلیم اظهارنامه مالیاتی مخصوص ماده 57 قانون مالیات های مستقیم در قانون مذکور موعدی تعیین نشده است."

در پاسخ به شکایات مذکور، مدیر کل دفتر حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور به موجب لوایح شماره 1398.6.16-212.28507 و 1399.6.12-212.9706 توپیحاتی داده است که خلاصه آن به قرار زیر است:

"جناب آقای دربین"

مدیر کل محترم هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام

به موجب ماده 80 قانون مالیات های مستقیم مصوب 1366 و اصلاحات بعدی آن «مؤیدیان موضوع این فصل مکلف اند اظهارنامه مالیاتی خود را روی نمونه ای که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و در دسترس آنها قرار می گیرد، تنظیم و در مورد حق واگذاری محل و نیز مؤیدیان موضوع ماده 74 این قانون تا سی روز پس از انجام معامله و در سایر موارد تا آخر تیرماه سال بعد به اضمام مدارک مربوط به اداره امور مالیاتی محل وقوع ملک تسلیم و مالیات متعلق را طبق مقررات پرداخت نمایند.» همچنین به استناد صدر ماده 57 قانون فوق، در مورد شخص حقیقی که هیچ گونه درآمد ندارد تا میزان معافیت مالیاتی درآمد حقوق موضوع ماده 84 این قانون از درآمد مشمول مالیات سالانه و مستغلات از مالیات معاف و مازاد طبق مقررات این فصل مشمول مالیات می باشد. مشمولان این ماده باید اظهارنامه مخصوصی طبق نمونه ای که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور تهیه خواهد شد به اداره امور مالیاتی محل وقوع ملک تسلیم و اعلام نمایند که هیچ گونه درآمد دیگری ندارند. با توجه به مراتب فوق، اظهارنامه مخصوص موضوع ماده 57 قانون یاد شده، صرفاً به منظور اعلام اینکه شخص حقیقی هیچ گونه درآمد دیگری ندارد و برای بهره نمی مندی از معافیت مقرر در این ماده تسلیم آن گردد و تسلیم آن تکلیف قانونی مؤیدی برای تسلیم این مالیات محسوب نمی شود. به علاوه تسلیم اظهارنامه مذکور، تکلیف اشخاص را برای ارائه اظهارنامه مالیاتی مربوط به ابراز درآمد ناشی از املاک به منظور تخلیص، محاسبه و پرداخت مالیات متعلق (اعم از اظهارنامه اجاره ملک، اظهارنامه مربوط به انتقال حق واگذاری محل و ...) ساقط نمی نماید.

بنابراین مقررات ماده 80 قانون مذکور، صرفاً در خصوص تکلیف تسلیم اظهارنامه مالیاتی در مقام مؤیدی، برای محاسبه مالیات، موضوعیت داشته و به مؤیدانی که به منظور بهره مندی از تسهیلات ماده 57 مورد بحث اقدام به تسلیم اظهارنامه مخصوص مربوط می نمایند، تسری ندارد و اظهارنامه موضوع از مصادیق اظهارنامه مالیاتی تلقی نمی گردد و مهلتی نیز برای تسلیم آن در قانون تعریف نشده است. از طرفی جریمه خلاف واقع بودن آن نیز به طور خاص قانونگذار در متن ماده مذکور، تعیین نموده در حالیکه جریمه عدم تسلیم اظهارنامه مالیاتی در ماده 192 قانون صدرالذکر به طور منفک پیش بینی شده است. لذا مقررات ردیف (ب) از بند 4 بخشنامه شماره 13530-1384.7.27-13530 و بند 2 نامه شماره 1396.11.10-232.19357 مدیر کل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی کشور تبیین کننده نظر قانونگذار بوده و هیچ گونه مغایرتی با قانون نداشته است."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ 1399.11.18 باحضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت گرده است.

رأی هیأت عمومی

به موجب ماده 80 قانون مالیات های مستقیم مقرر شده است: «مؤیدیان موضوع این فصل مکلفند اظهارنامه مالیاتی خود را روی نمونه ای که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور تهیه و در دسترس آنها قرار می گیرد، تنظیم و در مورد حق واگذاری محل و نیز مؤیدیان موضوع ماده 74 این قانون تا سی روز پس از انجام معامله و در سایر موارد تا آخر تیرماه سال بعد به اضمام مدارک مربوط به اداره امور مالیاتی محل وقوع ملک تسلیم و مالیات متعلق را طبق مقررات پرداخت نمایند.» نظر به اینکه حکم فوق در خصوص تعیین تاریخ تسلیم اظهارنامه مالیاتی شامل کلیه موارد مقرر در فصل اول از باب سوم قانون مالیات های مستقیم و از جمله مورد تکر شده در ماده 57 این قانون می شود، بنابراین بند 2 نامه شماره 1396.11.10-232.19357 مدیر کل دفتر فنی و حسابرسی مالیاتی سازمان امور مالیاتی و نیز جزء (ب) بند 4 بخشنامه شماره 1384.7.27-13530 رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور که بر اساس آن اعلام شده است که برای تسلیم اظهارنامه موضوع ماده 57 قانون مالیات های مستقیم موعدي تعیین نشده، مغایر با ماده 80 قانون مالیات های مستقیم و خارج از اختیار است و مستند به بند 1 ماده 12 و ماده 88 قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 ابطال می شود.

محمدکاظم بهرامی

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری